

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 20 bani a treia-ora 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici a 10 bani se vând în Sibiu: la librăria »Ti-pografie«, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat »la loterie«

TRIBUNA

Trădătorii de patrie...

(*) De când s'au înstăpănit, prin fraudă și prin silnie, pe biata asta de țară, — politicienii maghiari n'au avut pentru noi acuze mai ușoare decât trădarea de patrie. Naționalitățile nemaghiare, fiindcă își reclamă drepturile naționale garantate în cartea de oțel a dreptului istoric și a dreptului național, ear' unele chiar în legile țării cari se calcă în picioare, — au fost și sunt consecvent tratate ca făcând o politică ostilă patriei și ca vinovate de năsuințe trădătoare.

Fantoma pretinse trădări de patrie născocită de Maghiari și de afiliații lor evrei, această constituie forma pe care se înșeamă și se deservesc toate nelegiuirile și toate atentatele la ființa și la existența noastră națională.

Zădarnic dai lumină orbului. Zădarnic am probat și probăm în permanență că lupta noastră politică isvorește din convingerile cele mai loiale și din adevărate iubire de patrie. Săuipierii unguri, — de ce bine știu ei, — au întregul se prezente înaintea Coroanei și înaintea străinătății ca daco-români pe Români, ca panslaviști pe Slovaci, ca pan-sârbi pe Sârbi, ca pan-greci pe Greci, ca pan-italieni pe Italiani din Fiume. Altfel cu ce-ar pute încerca prigonitorii aparențe de motivare a sistemului de opresiune tiranică aplicat naționalităților nemaghiare?

Dar' înțeleaptă este vechea zicală a Românilui: »Cine sapă groapa altuia, cade însuși într'însa«.

Urmașii patenților trădători de patrie și de dinastie, cari se pot afla reapărând de atâtea-ori în istoria monarhiei noastre, — se-au tot săpat morimul în care se ne îngroape ca pe trădători. Dar' Nemesis n'a mai putut răbda și astăzi ei înșiși se împing, pe bună dreptate, în morimul trădării de patrie.

Între doi corifei dintre cei mai faimoși ai politicii maghiare șoviniste, între Sécui baron Cuffy și Ugron Gábor, a izbucnit de curând o cumplită luptă — pe viață pe moarte.

Baronul Bánffy, prin organele de publicitate ce-i stau la dispoziție, — a dat în vileag desvârliri sensaționale despre gheșefuri mari negustorești, pe cari implacabilul vrășmaș al Austriacilor, Ugron Gábor, le comite ca lăfănt de ovăș al ministerului comun de război. Acusele împotriva politicianului sécui s'au formulat pe ascuțitul cel mai grav. Ugron e declarat de-a dreptul: **trădător de patrie...**

Dar' scandalul urmează înainte, provocând momente și mai clasice. Ugron, ca să provoace o diversiune în afacerea penibilă pentru el, pune la cale în zău cleral »Vaterland« din Viena, cunoscut pentru dispozițiile sale ostile șovinismului maghiar, — o campanie înverșunată în contra baronului Bánffy, acusat de a fi primit din străinătate bani pentru alegerile parlamentare ce avea de gând să le aranjeze la 1898 și de a nu fi dat seamă de acei bani urmașului său Széll. Ascuțitul acestei senzații este identic cu acel al campaniei în contra lui Ugron: **trădarea de patrie...**

Alarmați de cumplita luptă între marii antagoniști, — șovinii maghiari se împart în două tabere combatante acceptând și una și alta — platforma trădării de patrie.

Noi știm prea bine, că și Bánffy și Ugron au supralicitat totdeauna în șovinism și pe întrecute aruncau, cu orice ocazie, naționalităților nemaghiare acusa infamă a trădării de patrie. Deasemenea mai știm, că nici-o dată șovinii maghiari n'au esitat să iee drept bani buni acusa de natura asta.

Ear' astăzi? Bánffy și Ugron se **trădă** ei înșiși reciproc, cu acusa tra-

dărei de patrie, în vreme-ce șovinii, împărțiți în două, țin isonul urletelor de trădare.

La toată întâmplarea, fenomenul acesta nu poate decât să ne înveselească. Aceasta cu atât mai mult, fiindcă și Bánffy și Ugron se arată în faptă învredniciți de a fi acuși de »trădarea patriei« cu oare-care dreptate, care nici barem în aparență nu se pot vedea în acușările de trădare ce ni-se fac nouă de către șovinii maghiari.

Privim cu satisfacție lupta asta a celor doi politicienii cari înșiși se acasă de crima trădării de patrie. Lupta lor, este fapta Nemesei care ne răsună. Este fapta remarcabilă care probează odată mai mult căderea morală a celor ce nu cunosc pace în a ne ataca valoarea noastră morală bine așezată.

Scandalele ne mai pomenite ce se desfășură astăzi în viața parlamentară maghiară, aruncă valori mari și negre nu numai până la Curtea din Viena, dar' și departe — în străinătate, acolo unde acei ce se înfierează acum ca »trădători de patrie«, ne-au calumniat și ne calumniază în chipul cel mai nerușinat.

Cu alte cuvinte, infamiile debitate la adresa noastră în fața Coroanei și a străinătății se desmințesc dela sine — prin infamiile dovedite ale vrășmașilor.

Noi n'am luat nici-o dată în serios și n'am crezut nici-o dată de cuviință să acordăm vre-o atenție acuselor ce ni-se aduc din parte maghiar. Nu ne pretinse »trădări de patrie«. Nici nu ne temem că asemenea stupidități vor fi aflate undeva, la oameni serioși, crezământ, — fie la Viena, fie în străinătate.

Cu toate acestea, înăncă o deosebită mulțumire etică, văzând astăzi că înșiși calumniatorii se demască, ei de ei, în fața acelor care în vârstă vreme îndelungată au voit să-i amăgească cu născociri și să-i înstrăineze de noi.

Noi, pretinșii »trădători de patrie«, avem cuvântul de dispreț la adresa celor ce se acasă reciproc drept veritabili trădători!...

Sibiu, 10 Martie n.

Cantacuzino la Viena. Primul-ministru al României, dl. G. Gr. Cantacuzino, oprindu-se săptămână trecută la Viena, a fost primit în audiență particulară de M. Sa Împăratul-Regal, Joi după amiază, în 8 l. c. Sâmbătă M. Sa a dat un prânz în onoarea lui Cantacuzino, ear' ministrul Goluchowski i-a făcut o vizită.

Di Cantacuzino a plecat Duminecă din Viena, întorcându-se în țară.

Renta școlilor din Brașov. Sâmbătă a apărut în »Monitorul oficial« al României legea votată de parlament și sancționată de M. Sa Regele Carol I. pentru asigurarea rentei anuale ce statul român o datorește bisericii române gr.-or. din Brașov pentru liceul și școala reală română.

Legea promulgată e următoarea: Art. I. — Guvernul este autorizat să emită un titlu de rentă 4 la sută perpetuă pentru un capital de 962.500 lei producând o rentă anuală de 38.500 lei. Acest titlu va fi nominativ pe numele bisericii Sf. Nicolae din Brașov pentru gimnaziul și școala reală gr.-or. română din acel oraș, întreținute de zisa biserică.

Art. II. — Se deschide ministerului cultelor și instrucțiunii publice un credit extraordinar de 115.500 lei, pentru plata sumei de 38.500 lei, datorită pe cei trei ani din urmă bisericii Sf. Nicolae din Brașov, pentru gimnaziul și școala gr.-or. română din acel oraș, întreținute de zisa biserică.

Acest credit extraordinar se va acoperi din escendentalul bugetar al anului 1898—99. Art. III. — Anuitatea rentei perpetuă publică.

Art. IV. — Anuitatea rentei perpetuă publică.

Caracterul lui Iancu.

În ultimii doi numeri ai ziarului nostru am văzut pe Iancu la începutul martirajului său, cu inima și sufletul zdrobit.

Să ni-l înfățișăm azi în epoca de glorie și mărire a vieții sale. Să-l vedem cum a fost pe timpul pregătirii poporului său pentru marile evenimente și în mijlocul luptelor dela 1848—9.

Cel ce scrută viața lui Iancu, fie după tradiții și spusele acelor, cari l-au cunoscut, fie după documentele scrise, tot mai mult trebuie să recunoască, că acela, pe care un pitic neblejnic a avut cetezanța să-l numească »șef de bandiți«, a fost un bărbat superior și extraordinar prin calitățile sale eminente, un erou național, asemenea cărui în viața popoarelor numai rar, la mari intervale se ivesc.

Dăm mai la vale patru documente autentice privitoare la Iancu, cari deși au fost publicate, sunt mai greu accesibile pentru publicul mare. Ele vorbesc clar! Conținutul lor ne scoate în un pregnant relief însușirile caracterului lui Iancu: *noblețea față de dușmani, energia, rezoluția și sentimentul de jertfă pentru binele de obște al poporului său!*

Dar' mai înainte să dăm cuvântul vrednicului nostru compatriot din România, dlui Teofil Frâncu, șef de secție în ministerul de culte și instrucție al României. Dl. Frâncu în monumentală sa carte: *România din Munții Apuseni* (București, 1888) ne face, după spusele a doi venerabili tovarăși de arme ai lui Iancu, o frumoasă și marcantă caracterizare a *Regelui munților*.

Eată ce scrie dl. Frâncu:

AVRAM IANCU.

»În anii furtunoși 1948—9, sufletul mișcărei Românilor era Avram Iancu, născut în Vidra-de-sus din părinți săteni.

În privința acestui erou al munților s'a zis multe și noi, pentru a numai repeta unele niște, ne mărginim a înregistra numai niște date pentru completarea biografiei lui și pe cari le-am auzit dela foștii săi tribuni: Mihail Andreica și Clemente Aiudeanu din Câmpeni.

Cetirea și scrierea, în limba sa maternă, Iancu a învățat-o în satul său natal dela învățătorul de atunci Mihail Gombos. Din Vidra a trecut la școala primară din Câmpeni, unde funcționa ca învățător Moise Ioanette. Școalele gimnaziale le-a urmat la Zlatina și științele filosofice și juridice le-a terminat la Cluj. Pretutindeni a fost cel mai bun școlar.

Statura Iancului era mijlocie, profilul lungăreț, nasul proporționat, ear' părul și barba sa era galbui. Ochii lui albaștri, ca viorelele, înfățișau o privire blândă, însă un caracter rezolut.

În timpul revoluției, îmbrăcăminte lui se compunea dintr-un cojoc albastru cu blană de miel pe margini, pălărie simplă, ca a tuturor Moșilor, și cu pene de cocoș în ea, iarna însă purta cuscă neagră de piele de miel. Pantaloni erau strâmți și viriți în cisme mari, întocmai ca a călărașilor.

Peste mijloc era încins cu o sabie și la brâu purta patru pistoale cu câte două focuri; ear' de oblăcneț tărâșea ațirau două carabine, unul deoparte și celalalt de alta.

Avea doi cai: Brutus și Lucia și era un excelent călăreț. Când s'asvânta pe cal, Brutus scăpăra schintei din potcoave, forțaia pe nas, ochii i-se înflăcărau, ca para focului și sălta în aer, ear' Iancu comanda liniștit și Moșii se băteau ca lei.

În ajunul revoluției trecătorii adese vedeau în puterea nopții doi călăreți, ca două năluci, săltând cu caii prin codri și prin delci o biserică la alta, era Iancu cu credinciosul său adjutant, Clemente Aiudeanu, cari în intrări nocturne, aduceau petrecerile

până în adâncul inimei omului, lumineau poporul asupra evenimentelor, cari se apropiau.

La tirgul Florilor în primăvara anului 1848, Moșii erau adunați la Câmpeni. Iancu se ivese în mijlocul lor și le zice:

»De azi înainte numai de mine și de Împăratul să ascultați!«

Din acest moment, Iancu devenind cel mai iubit om al Moșilor, guvernul transilvan a trimis în munți pe vicecomitele George Pogány (Păganul), nobil român de neam din Clopotiva, cu o companie de soldați, ca să pue mâna pe el.

Espediția militară a stat mai bine de o lună de zile în Vidra-de-sus și cu toate-că conducătorul ei a pus un premiu de mai multe sute de galbeni pe capul Iancului, totuși de astă-dată nu s'a găsit nimeni, care să fi cutezat se trădeze pe *Regele munților*.

În tot timpul cât a stat puterea armată în Vidra-de-sus, Iancu se întreținea într-o pădure seculară de fag, dintre comunele Vidra, Blăjeni și Bulzești și marea popularitate de care se bucura, și-a câștigat-o în timpul revoluției în mijlocul luptelor.

Iancu concentrase puterea civilă și militară în mâinile sale. Asupra minții sale, era bun cu cine drept, asupra cu cei răi, nu era fricos și era de tot rezolut în toate afacerile sale.

Dreptatea și noblețea lui Iancu.

Documentul ce-l dăm aci este o înstrucție, scrisă cu litere latine. Iancu, reținut de afaceri în Câmpeni, dă îndrumare unui tribun al său din Abrud, cum se porceadă în investigarea față de câțiva Maghiari prinși cu spionaj și trădare. Documentul a fost publicat de dl. Silvestru Moldovan în »Gaz. Transilvaniei« și originalul, scris cu litere latine, se află în păstrarea »Asociațiunii«.

Documentul este următorul:

Dela prefectură
Instrucțiune.

1. Mărturiile cu toată solemnitatea sa să joare.
2. Nici învinuiri, nici măcar fa-nu trebuie almintreia tratată decât cu blândețe.
3. Cel mai mic semn de prepus de-a primii mituire să nu aud, la care punct a va aduce aminte, în numele cinstei voastre pe cuvânt.
4. Curgerea comisiunii la ascultarea martorilor și a învinovaților să fie verbală.
5. Cei vinovați să se pue în pază în case cinstite la Români în Abrud, până voui căpăta raportare.
6. Cu toate puterile să fiți a răspândi o idee de blândă tractare în acest lucru cu Ungurii.
7. Investigațiunea să fie în sat la casa lui Tiocu Alesandru.

Câmpeni, 21 Decembrie 1848.

Avram Iancu m. p.
prefect.

Energia lui Iancu.

Energia lui Iancu ese la iveală din documentele ce urmează. Unul e din deșănțate, adresat preotului Romul Roman din Bistra. Documentul e scris și subscris de Iancu cu litere cire și e publicat în cartea amintită mai sus a dlui T. Frâncu. Originalul este la dl. Frâncu.

Al doilea e un ordin strategic. E adresat tribunului Corcheș, scris cu litere latine și publicat tot în »Gazeta Transilvaniei«, în care documentele donate de S. Moldovan »Asociațiunii«.

Al treilea e o proclamație publicată de dl. Frâncu.

Eată documentele:

Ordin de ascultare.

Iubite Părinte!

După primirea orînduielei acesteia, îndată să scrii, pe toți ficiorii din parohia dumnită, dela 18 ani, până la 50, cu cea mai mare luare de seamă, să nu se facă ceva mișelătate pe cum până acum se făcea, cu grabă să se facă conscripția aceasta și să se trimită aici.

Câmpeni, Februarie în 12 zile 1849.
Iancu, general. Corcheș, major.

Ordin strategic.

Tribune!

Cu cea mai mare grabă strînge Landsturmul pe mâne dimineață la Câmpeni — luând... 30 de pușcași și 100 de lănceri harnici. Lui Clement si scrie, că din Offenbaia cum primește cartea, să se întoarcă cu oameni cu tot la Câmpeni, — pentru scolare Landsturmului în Neagra și în Scărișoara ești tu și nici un om harnic de armă să nu rămână acasă, — la Vidra-de-sus, Vidra-de-jos. Ponor se ese Gerendi, — la Bistra Körösi, și aceștia să se pună în satele care se ca niste oameni demendatori, — Schodolul să-l scoale Împăratul cu Capitanii. — Cerselea eară Capitanul cu Popa Nicolae, — prin Săcătura vei veni tu cu Sturm. Clement să sfătuiască pe Lupșeni; Muscanti să se tragă către strîmțuri dinjos de Offenbaia și bine să se țină acolo — că Ungurii acum se vor prăpădi de tot și s'or sili pe unde vor pute să scape. — Această poruncă așa se ți-o pui la inimă. Căstă ziua noaptea să nu dormi, și oamenii să capețe pâine de unde este coaptă, — ear' în Câmpeni cu cea mai mare grabă să se macine cucuruz — și să se coacă.

A brud, 11 Martie 1849.

Iancu m. p.
prefect.

Adresa:
Prefectul Aurariei Gemine
Tribunului din Câmpeni
Nicolau Corcheș
din off. Câmpeni.
la 10 ore dimineața.

Pentru dreptate și fericirea de obște...

Fraților Români!

Obșteasca bunăstare, în care se razimă fericirea tuturor, numai prin rîndul bun se poate susține; rîndul bun ar fi când tot omul din inimă și prin fapte bune ar cinsti dreptatea, adică tot omul ar fi drept. Dar' fiindcă nici un sat, nici un ținut nu este în care să nu fie oameni, cari și din inimă și prin fapte nu cinstesc dreptatea, adică în tot locul se află și oameni nedrepti, pentru aceea ca oamenii nedrepti să nu poată turbura rîndul bun, fericirea deobște, s'au ridicat între oameni judecători, diregători, cărora toți sîntem supuși cu ascultare și cari au strînsă dădora la face tuturor dreptate, a înfrîna fărâdelegile, a pune pedeci după asprime, ca dreptatea să nu se cutopească și dreptii din fetricile sale să nu se întulbure, adică să fie rîndul bun, fericirea deobște.

Eu am înțeles, că vre-o câțiva din ținutul nostru încep a face puternicii, a fi neascultători către diregători, adică încep a turbura rîndul bun, fericirea deobște.

Eu, care împreună cu voi pentru dreptate, adică pentru fericirea deobște m'am luptat și m' lupt, nu vreau ca aceea să se turbure, fără vreau ca rîndul bun de acum înainte mai tare să se țină și aceea gîndesc, că cei mai mulți dintre voi asemenea cu mine voiți. Drept aceea vă sfătuesc, că de acum înainte nimenia mai mult să cuteze a face puternicii, a fi neascultători, că acela cu prinoare și cu gloabă de bani aspru se va pedepsi și tot neascultătorul, și prin Esecuți armați din garda națională pe cheltualia lui trimiși, la ascultare se va duce. Fiecare dintre voi, dreptul său să-l caute mai dintăiu la scaunul sătesc, care numai singur în sat are putere a judeca pîrele fiecăruia; dacă nu s'a pută cumva destul cu judecata scaunului sătesc, atunci să mute pira la magistratul ținutului din Câmpeni, unde făcându-se judecata se va lua împlinire, adică, care ce a ajuns cu pira va oăpăta în stăpînire, ca și care a perdut pira, numai afară de stăpînirea aceea se s'a perdat prin ea, se poate pîri la locurile cele mai înalte.

Oamenii acela, care au cădîntă la moșile cuprinse de fisc ca sterpe, să vină la magistratul Câmpeniului. Apropindu-se aceluși lucrul pămîntului se îndatorează scaunul sătesc, că acur ce fel de pîră, afară de datorii, să țină la judecată, să judece după dreptate, după cunoștință, că pentru judecata făcută judecătorii nu numai înaintea oamenilor, fără și înaintea lui Dumnezeu, sînt datori a da seamă; așa s'a făcut orînduială și la magistratul din Câmpeni, ca

și acolo pîrile cu putincioasă grăbire se judece. Unde nu sînt pînă acum scaune satești, s'a împuțnit prin mine judele primar din Cămpeni, Iosif Sterea Sulfușu, ca pe lângă alegerea poporului se le ridică în tot satul cât cu mai mare grabă.

Cămpeni, 4 Martie 1849.

Avram Iancu,
prefect.

Cu rea intenție.

— O scrisoare deschisă. —

Di N. Gane, fost ministru și fost președinte al senatului, a adresat dlui Anatole France, membru al Academiei franceze, următoarea scrisoare, pe care o reproducem după „L'Indépendance Roumaine”:

„Domnul meu!

Colonelul rus W. H. Wonlarsky a publicat de curînd într'un volum amintirile și impresiunile ce i-a lăsat războiul ruso-turc de acum douăzeci de ani.

Cetind această carte, care din întîmplare mi-a căzut în mână, am fost foarte mirat de a vedea rolul neînsemnat atribuit armatei române și aprecierile răuvoitoare la adresa ei.

Acest brav colonel, căci eu nu mă îndoesesc nici de curajul, nici de calitățile sale militare, cu toate-că el pare a se îndoi de soldații noștri, nu ține de loc în seamă faptul că armata noastră, chemată prin o telegramă zorită și bine cunoscută, care există în arhivele noastre, a intrat în campanie ca aliată a armatei ruse și că Principele nostru Carol I. astăzi Rege al României, a avut sub înalta Sa comandă toate trupele de împresurarea Plevnei.

Războiul, precum se știe, a fost lung și greu; Rușii și Românii se bătură vitejește. La reduta Grivița, într-o singură zi, ziua de 30 August 1877, două mii cinci sute de Români au rămas pe câmpul de luptă și această redută atacată în repetiți rînduri de trupele noastre, a trebuit să se predea în aceeași seară.

Aceasta e una din cele mai strălucite episoade ale acestei sângeroase campanii pe care colonelul aluneacă ca peste un lucru care n'ar merita nici o băgare în seamă, și abia se milostivește a-i consacra câteva cuvinte.

La Nicopoli, la Vidin, la Smârdan, la Plevna, pretutindeni Românii luptară când singuri, când alături de Ruși, stropind cu sângele lor pămîntul bulgăresc.

Această campanie a costat viața la 15.000 de Români, a căror memorie ultragiată protestează, prin glasul meu, în contra persiflagiului și înșinuărilor colonelului Wonlarsky.

Îndată după războiul, ca înaltă stimă pentru armata noastră și pentru eful ei suprem, Principele Carol I. a primit dela președintele Republicii franceze „Medalia militară” și dela împăratul Germaniei decorațiunea „Pentru merit”.

Împăratul Rusiei, reșosatul Alexandru II. a recunoscut și el partea însemnată pe care am luat-o la războiul, atîrînd la pieptul Suvveranului nostru crucea Sfîntului George și primind din mîinile Principelui Carol I. crucea Stelei Romîniei, cu toate-că la acea epocă independența noastră nu era formal recunoscută.

Douăzeci de ani mai tîrziu, Regele nostru a fost, cu prilejul recentei Sale visite la M. Sa împăratul Nicolae II. la St.-Petersburg, obiectul a numeroase și călduroase ovațiuni, cari sînt tot atâtea dovezi de preț pe care monarhul rus și marele seu popor pun pe vechea confraternitate de arme, pe celtulită în fața Plevnei cu sângele vărsat împreună.

După atâtea evenimente înregistrate de istorie, care a determinat într'un mod neîndoios, pe temelul unor documente oficiale, rolul celor două armate în acest mare război, după atîta ani trecuți cari au cimentat din ce în ce mai mult simpatia reciprocă a celor două națiuni, — a veni azi să arunci germenul zizaniei între ele și a vroi să refaci adevărul istoric în detrimentul unuia din factori care și-a făcut datoria în cîștig pericului, este, îndrăznesc s'o afirm, o tentativă prea îngrată.

Reputațiunea de bravură a soldatului nostru nu va suferi de sigur în urma nedreptății ce i-s'a făcut.

Dați-mi numai voe, domnule, să vă spun că dacă colonelul Wonlarsky împins de un șovinism rău înțeles, ne-a afectat în mod penibil, există un alt fapt, care a supărat de sigur mai rău inimile românești, fapt că s'a găsit un Francez, un frate mai mare din rasa latină, care a comisipit să scrie o prefață la cartea colonelului, pentru a-l complimenta și a-i zice că meritul seu e dublat de o calitate rară: „sinceritatea”.

Vă rog, domnule, să cetiți cartea compatriotului d-voastră Amadée de Faure asupra războiului din Orient și veți vedea cum s'a purtat soldatul român și cât ați fost de nedrept sancționînd cu condeiul d-voastră de elită și cu autoritatea d-voastră de membru al Academiei franceze inexactitățile ce furnică în publicațiunea atît de extraordinar tardivă a colonelului și care nu se întemeiază decît pe amintiri personale, dacă nu de rea intenție, cel puțin rău păstrate.

Nicolae Ganea,
fost ministru,
fost președinte al senatului.

Revistă esternă.

Războiul în Africa-sudică.

Tot mai spre rău merg afacerile Burilor. Din știrile sosite azi se pare, că în șirurile lor a intrat descurajarea.

Cererea păcii.

Din Londra se anunță, că preșidenții Krüger și Steyn se nîsuse a pune capăt ostilităților și a împiedeca continuarea războiului. Spre acest scop au trimis lordului Salisbury o depeșă, în care cer pace dela guvernul Angliei. În depeșă arată că republicele Transvaal și Orange sînt aplicate a discuta cu Anglia neînțelegerile, din cari a provenit războiul. Apoi zic, că Burii au ocupat teritorii engleze numai din motive strategice și n'au pus la cale conjurații în Africa-sudică contra Englezilor. Anglia poate încheia pace, de oare-ce prestigiul armelor ei e restabil. Roagă deci pe Salisbury să facă propoziții, pe baza cărora să se poată iniția tratamentele de pace.

Privitor la această depeșă „Standard” anunță, că guvernul englez va face cunoscut în curînd condițiile păcii.

Basa acestor condiții este: cassarea independenței politice și militare a Burilor.

Rezoluția Burilor.

Pe basa aceasta Burii nu pot și nu vor a intra în tratamente de pace. Cei doi preșidenți au declarat, că numai în acel cas sînt deșei a lupta pînă la extrem, dacă Englezii vor a cassa independența statelor. În cas, că vor fi definitiv învinși, sînt deșei mai bine a-și pusți total țeara, decât a arbora prin oragele și satele ei stindardul britanic. „Daily Mail” publică declarațiile lui Krüger în privința aceasta. El a zis, că vor arunca casele în aer cu dinamit, vor lăsa băile să fie năpădite de apă și prefăcînd țeara într'un pustiu, vor emigra căți vor mai fi în viață.

Despre nouă lupte pînă acum nu sînt știri. Se fac mereu pregătiri și concentrări din ambe părțile.

Din cronica veacului XIX.

— Date memorabile. —

13 Martie.

1838. Reapăr „Gazeta de Transilvania”, din care primii doi numeri apărură în 1837.

1848. În Viena erupse revoluțiunea. Tinerimea pîtrunde în dietă. Se face un conflict sângeros cu poliția și miliția. 5 morți și 5 răniți. Metternich abdică. De bucurie orașul ilu-minează. Studenții se constituie în gardă și se înarmează.

1894. Proces de presă contra „Foi Poporului” în Cluj. Au fost condamnați acușajii George Petrovici, 2 luni temniță de stat, I. Russu-Sirianu, 15 zile, I. Popa-Neoșu, 100 fi. amendă. Eugen Brode nu s'a prezentat la proces.

Cronica zilei.

Sibiu, 12 Martie n. 1900.

Memento. 15 Martie: Lic. pentru esărindarea hot. „La Leul de aur” al orașului Sebeș. — „Făgetana”, adunare generală în Făget. — Concurs de medic cerual în Săsciori (pretura Sebeș). — Alegerile pentru deputații din cler la sinodul archidieceșan.

17 Martie: „Someșana”, adunare generală în Dej. — „Consumul”, adunare generală în Blaj.

18 Martie: Reuniunea III. de înmormîntare din Sebeșul-săseș, adunare generală. — „Aurora”, adunare generală în Năsăud. — „Crisana”, adun. gen. în Brad. — „Cassa de păstrare din Merceurea”, adun. gen.

Hirotoniri. Diaconul Traian V. Motora a fost hirotonit ieri dimineață, prin I. P. S. Domnul arhiepiscop și metropolit Ioan Meșianu întru presbiter, ear clericul absolut Ludovic Giurea, ales preot în Ampoita, tractul protopresbiterial al Albei-Iuliei, întru diacon.

Fapte creștinești. Creștinul adevărat Ioan Roth din Săcătura (lângă Dej) a donat bisericei gr.-or. de acolo o grădină în mărime de 100 stangini, pe care are să se zidească biserica cea nouă, plănuită a se edifica înăci în vara anului curent, apoi tot pentru biserica de acolo a cumpărat un clopot cu 300 coroane. Nobila faptă merită a fi lăudată.

Despărțământul Treiscaune-Ciuc al „Asociațiunei”. ce avea să se constituie Joi, în 2/15 Martie 1900, s'a amînat pentru altă ocaziune.

Necrolog. George Hubic, preot gr.-cat. în Berzova și soția sa Maria născ. Murășan, cu inima înfrîntă de durere anunță trecerea la cele eterne a mult iubitului și regretatului lor fiu George, care după suferințe de 4 1/2 luni, azi, în 10 Martie st. n. și-a dat sufletul seu de așger în mîinile Creatorului ceresc. În mormîntărea scumpului defunct s'a făcut Duminecă, în 11 Martie st. n., la 2 ore p. m. Îl deplîng afară de pîrinți 2 frați: Ciprian și Leo, și numeroase rudeni. În veci amintirea lui!

Academia Română își va începe zilele anuale generale în primele zile din luna Martie. Vineri a avut loc, la ora 1, ședința ordinară, făcîndu-se mai multe comunicări importante, între cari una a dlui V. A. Urechia asupra unui discurs al lui Mihail Cogălniceanu.

Dr. Emil Racoviță, cunoscutul explorator român, de origine ardelean, a sosit alaltăieri în București. Distinsul nostru compatriot va ține zilele viitoare o conferență la societatea geografică asupra expedițiunei pe care a făcut-o cu vaporul Belgica la Polul-Sud.

Di V. A. Urechia, ilustrul profesor universitar, va ține la Dorohoi o conferență la Ateneul de acolo. Dela Dorohoi va merge la Iași, pentru a lua mai multe deciziuni cu privire la sîrbările italo-române, pe cari le organizează comitetul național studentesc din Iași.

Despre Lucreția Suciu m. Rudow, reșosată săptămîna trecută, „Epoca” din București scrie următoarele:

Decedată a fost una din preaprețuitele scriitoare române din Ungaria și Transilvania. Casa ei deschisă a fost un centru cultural al Românilor din Crișana, unde se făcea multă literatură, și literatură pur românească.

Decedată a publicat mai multe poezii în „Convorbiri literare”, în „Familia”, etc. Era devotată școalei literare junimiste.

„Reuniunea română de musică” din Sibiu și-a ținut ieri adunarea generală extraordinară în o sală a seminarului Andreian. Prezenți au fost 39 membri.

Singurul obiect la ordinea zilei era alegerea de membri în comitet — după-vechiul comitet a demisionat — nemulțumit fiind cu lămuririle date de președintele M. Voilean, referitor la cuprinsul foitei lui publicată în nr. 9 al „Telegrafului Român”.

Președintele înainte de deschiderea adunării a spus în mod cronologic faptele ce s'au pîrîndat în ultimul timp în sinul Reuniunei și al comitetului ei. S'a dat apoi, la cererea expresă a membrilor, cetire actelor de demisie incuse dela: dirigintul de musică T. Popovici și dela membrii comitetului.

Se începe apoi o discuție animată pe tema, dacă Reuniunea aproabă sau nu ținuta președintelui față de dirigintul de musică și față de Reuniune însăși. Neputîndu-se clarifica situația, s'a recurs la votare nominală. Înainte de începerea votării președintele a spus că din motive de disciplină prezența elevilor de teologie nu o află de binevenită și de aceea, la rugarea profesorului Dr. Stroia, elevii de teologie — de altfel membrii activi — părăsesc sala.

Rezultatul votării a fost: votanți 19, pasivi 4, mulțumiți cu lămuririle 2, nemulțumiți 13.

Președintele imediat după anunțarea acestui rezultat și-a tras consecuen-

tele: a depus presidenția și a părăsit sala. Fiind și comitetul demisionat, adunarea a înșărinat pe membrul N. Bența să convoace, ca preșident ad hoc, o nouă adunare generală extraordinară, care se va ține Mercuri.

Depărtat fiind astfel președintele, care își uitase de chemarea sa de preșident, credem, că liniștea va reîntra în Reuniune. Noi dăm sfat membrilor a pune umăr la umăr și prin bună înțelegere a nu lăsa să se desmembreze o frumoasă Reuniune.

Despre serata „României June” din Viena ziarul vienez „Extrablatt” scrie următoarele: „Serata Românilor, care a avut loc în „Cursalon” s'a distins și de astădată prin eleganță și grandiositate. La 10 ore a apărut protectorul, cons. intîm Nicolau Dumba; a fost salutat de către comitet, în frunte cu domnii C. Popovici și C. Brediceanu și condus în sală. Apoi capela Drescher a intonat „Hora”, jocul național, pe urmă a fost deschis dansul de următoarele pă-rechi: C. Popovici cu d-șoara Aglaia Lupu, C. Brediceanu cu d-șoara Zoe Popovici, A. Bodnărescu cu d-șoara A. Teodorescu, T. Ivanovici cu d-șoara E. Teodorescu, M. Sturdza cu d-șoara Octavia Baboianu, I. bar. Mustatza cu d-ra Frizi Hefmann-Lobe, I. cavalier de Cal-muțchi cu d-șoara Leopoldine Truchses, C. Cionca cu d-șoara Miți Sessler, A. de Sanciai cu d-șoara Rubelli de Sturm-fels, O. Proșteanu cu d-șoara Aurica Pretorianu, I. Malinaș cu d-șoara Gina Truchses și N. Dracinski cu d-șoara Victoria Socolov. Multe dame tinere au apărut în costumul național, ceea-ce a dat tabloului pitoresc din sală un nimb și mai gingaș. Între cele mai frumoase aparițiuni ale serei punem damele d-na Dr. Popa, d-șoarele M. și A. Teodorescu, A. Preforianu, O. Baboianu, E. Budu și V. Socolov. Serata a fost foarte bine vizitată. Am observat pe ambasadorul Ghica cu secretarul legațiunei Cantacuzino, consulul general cav. de Lindheim, consulul Belici, atașatul major Esarcu, vicepreședintele camerei deputaților I. Lupul, profesorii Dr. Benedikt și Otto Zuckerkandl cu soțiile și mulți alții. Foarte frumos a fost cotilionul aranjat de Rabenstein, la care a intrat în sală un voalier plin cu flori, cari au fost oferite damelor. Foarte gingașă a fost ordinea de dans: un stindard în colorile române.

În cercul Moraviței, ajuns în vacanță prin moartea deputatului Gorgey, a fost ales alaltăieri deputat dietal Dr. George Manaszy, secretarul comitetului-suprem din Timișoara.

Baron nou. M. Sa a conferit lui Stefan Burian titlul de baron cu predicatul „de Rajetz”. Burian e consul în Atena, e de 50 ani și a servit 28 ani pe terenul diplomatic.

Naufragiu. La Caley corabia franceză Couvier s'a ciocnit alaltăieri, pe negură, cu o corabie engleză, care fără a sta să deie ajutor naufragiaților și-a continuat calea mai departe. Couvier s'a cufundat împreună cu căpitanul și 37 matrozi.

Politică și dueluri. Onorabili pîrinți ai patriei când gata cu — argumentele încep a se capacita cu sabia și cu pistolul. Afacerea furniturii de ovēs pe seama armatei, pe tema căreia s'a pus pe tapet chiar și în dietă campania contra lui Ugron, a tras după sine de-

trast cu capul bine desvoltat, ceea-ce obidatei mame dădea prilej la comparațiuni foarte dureroase.

Din norocire, inima nobilă a fetelor îi pregătise o astfel de surprisă, care tocmai în momentul cel mai potrivit îi distrase atențiunea. Aduseră băiatului o foarte frumoasă căciulă, hăinuțe și paltonaș, și toate acestea cu drag cusute și brodate de mîinile iubitoare.

Această surprisă dote prilej la erupțiuni de bucurie. Coccoana Madrona nu-și mai afla locul; Toneta plîngea, nu de întristare, ci de bucurie, că fătul inimei sale se prezentă la botez în coloarea curățeniei.

Isprăvind cu îmbrăcarea băiatului, coccoana Madrona și-a luat haina cea neagră în care se cununase cu fieriatul; fetele încă ar fi voit foarte bucu-rose să însoțească pe mititelul la biserică, dar mama lor li-a spus că nu se poate. Ea este nașa și aceasta e de ajuns; la botezul acesta nu este lipsă de altci-neva.

Moasha Rita a apropiat băiatul de mama lui. Aceasta l-a sărutat cu iubire furibundă, i-a acoperit fața cu o bati-șă fină, ca să nu-l atingă vîntul, apoi moașa și nașa au plecat cu el la bi-serică.

Toneta a căzut pe scaun și a nce-put să plîngă amar, fără s'o fi putut consola cuvintele bunelor ei amice. De prima dată s'a întemplat, că au despăr-țito de băiatul ei! Și dacă profețiile moașei se vor realiza, trebuie să-l dea la lăptare vre-unei femei străine, și ce tristă singurătate o așteaptă pe ea atunci! În nenorocirea ei băiatul acesta nu-i aducea aminte de rușinea ei, din contră: îi era unica mîngîiere, unicul amor al ei în lumea aceasta; în decurs de opt zile s'a înșăpînîit de tot pe inima

FOITA „TRIBUNEI”

FLUTURASUL.

— Roman spaniol —

de

Narciso Oller.

(Urmare).

Pentru destăinuirea ce trebuia s'o facă, biata femeie se rușina foarte.

Nu mai dragostea față de Toneta și nemărginita compătimire ce i-o înșufiase băiatul, au putut s'o înduplece la acest pas ce avea să-l facă. I-se părea că-cum toți i-ar cefi din față, că dînsa are fiice; și că fiecare, care ar fi să audă această rușinoasă destăinuire, la una dintre fiicele ei va trebui să cugete. Că-cum ar fi vîzînd deja ochii preotului, cum o privește de sus pînă jos, pînă-cînd ea și-i pleacă pe ai ei; ca și-cum l-ar fi auzind deja, cum o înfruntă pentru negrija sa, pentru neglijarea datori-ței sale de mamă, dubitînd poate chiar și de purtarea ei exemplară și atribuind pîldi rele căderea fetei... Te-merile acestea o strîngeau așa tare la inimă, cum nici în cea mai mare nenorocire nu a simțit încă; și-a moderat pașii și mergea ca și pe vîrfurile degetelor printre acei ocean de oameni, care nimic păsăndu-i de necăzul ei, o aștepta încoaci-încolo cum aiaptă valurile un cadavru.

Sgomotul trăsurilor ce alergau pe Rambla în toate părțile, conversația tre-cătorilor, ciripitul paserilor ce prin Mar-tie obicînuiau să se adune în pompoasa verdeață a plataniilor, coroparii și ne-

gustorii cu alergările lor în toate păr-țile, cameloții gazetelor și vînzătorii de chibrite cu sbierătele lor, c'un cuvînt sgomotul acela care face din cea mai bună stradă a Barcelonei strada cea mai de viață a lumii; numai ca slab vuet al unor valuri îndepărtate ajungea la timpana muncitei femei. Căci țipetele ascuțit vibrante ale sufletului ei între-ceau cu mult în forță acest sgomot. Percurgînd o mulțime de strade a ajuns în fine pe piața Santa-Madrona și ur-cînd niște scări sărăcăcioase, învechite, a tras clopoșelul la casa preotului.

Deschizîndu-i-se ușa, Madrona s'a pomenit într'o sală mică, modestă, în care mai așteptau deja vre-o cîinci inși, dintre cari unii țineau a mîna hîrtii timbrate.

La anumite sorocase se deschidea ușa de lîngă ei, eșind pe ea cei cari își isprăviseră lucrurile și intrînd alții cari ajungeau la rînd. După Madrona mai sosiseră și alții și împopulară anti-gambra. Timpul trecea greoiu, îl făcea plictisitor și somnoros liniștea apăsă-toare, pe care numai rar o întrerupea zîngănitul de farfurii din culină, ori câte un oftat de oboseală, eșit din piepturile celor mai impacienți și mai copleșiți de afaceri.

În sfîrșit a ajuns la rînd Madrona. Timpul era pe la trei pătrare pe două-sprîzeca. Un preot negricios, cu fisio-nomie plictisitoare, a luat dela dînsa bi-letul și propiit cu coațele pe o mare carte ce o avea înaintea-i, a cetit scriso-rea de pe el.

— Dl pleban nu i-acasă; dar pen-tru aceea poți să-mi spui mie dorința și vom vedea ce vom pute face — a grăit capelanul, căscînd a plictiseală și ne-păsare birocratică.

Madrona vîzînd, că omul nu pri-vește la ea, i-a spus în scurte cuvinte dorința. În fața acestei primiri oficiale, de care o împărțăși capelanul, obicînu-iat prea destul cu asemenea afaceri, povara ce apăsă pe sufletul femeii s'a topit ca zarea în apa mării.

Vînă mîne des de dimineață, neînșoțită de nimenea, și-l'vom boteza.

Zicînd acestea și-a apropiat ea-răși de ochi cartea ce o avea înaintea-i, și aștepta să-i intre alt petent.

Madrona a sosit acasă eliberată de o mare povară. A sosit deodată cu fiicele ei. Rezultatul norocos al demer-surilor făcute în cauza botezului a cal-mat înăci întristarea cauzată de mor-bul doamnei Mercedes, pe carea toate patru o aveau foarte dragă.

Au prînzit toate patru la olaltă, în veselie cum de un timp încoace nu prea era obicînuia în casa lor. Băiatul era în brațe la mama lui, ear' conversația curgea asupra întrebării, că ce nume să dea angerașului. În sfîrșit au căzut de acord să-l dea nume Ramon, în ono-ara bătărilor Castelfort, binefăcătorul familiei lor.

XV.

Moașa sosise de vreme, abia ce se zorise de ziuă. Conform obiceiului ei, a petrecut noaptea în nedormire, căci observase că în zori de zi, când atîția mu-ritorii își iau calea pe ceaaltă lume, totodată sosese mulți și în a noastră lume. Dacă sufletele ar fi vizibile, s'ar pute vedea prin vîzduh adevărate înăl-țări de călători.

— Ah! — i-a răspuns coccoana Ma-drona, care îi deschisese ușa! — Și dacă ar pute vorbi la olaltă cei cari se departă și cei cari vin: căți dintre acești din urmă nu s'ar reîntoarce îndrîrît!

masarea lui Bánffy în „Vaterland”. În chestia banilor adunați pentru efectuarea alegerilor dietale, ear' ca pupază pe colac trei dueluri „comise” deja și unul respins.

Ugron s'a dueltat cu Bánffy alaltăieri; de două-ori s'au luat la țintă cu pistolul, dar' au scăpat teaferi amândoi. În aceeași zi Ugron s'a dueltat apoi cu deputatul Rohonczy, căruia Ugron i'a despicat buza cu sabia. Ar fi avut să se duzeleze și cu ministrul Fejérvári, dar' acesta a respins a da lui Ugron satisfacție. Ca răspuns la respingerea Ugron a scris secundanților sei o epistolă în care și cere scuzele că i'a trimis se cere în numele lui satisfacție. „Eu îl credeam general viteaz și numai acum m'am convins că e o babă fricoasă”, zice Ugron în epistola amintită.

Tot din afacerea ovășului s'a escat un crâncen duel între Holló și Dienes, redactori la „Magyarország” și „Egyetértés”. Acesta s'au bătut Vineri în săbi și s'au ciungărit bine amândoi. Ca eflux al acestui duel Dienes a fost arătat la tribunal din partea secundanților lui Holló pentru incorectitate, fiindcă și după comanda de sistare a duelului dădea se taie pe Holló, așa că numai cu puterea a putut fi oprit; ear' unul cetățenilor independenți din Budapesta, tot pentru incorectitatea aceasta, l'a eschis dintre membrii sei.

Horia și Cloșca. Revista populară „Albina” din București în nr. dela 27 Februarie v. dă portretele martirilor Horia și Cloșca împreună cu un articol explicativ asupra însemnătății acestor portrete. Aceasta din prilejul zilei de 28 Februarie, în care înainte cu 115 ani au fost franți pe roată în piața din Alba-Iulia.

Evreii în România. După ultimul recensământ populația totală a Bucureștilor se urcă la cifra de 286.001 locuitori. Din acestia 185.697 sunt Români, 53.056 sunt supuși străini și 47.248 sunt Evrei. După cum se vede, nrul Evreilor din capitală e deopotrivă cu numărul Evreilor din întreaga Franța.

„Nationale”, societate pe acții pentru asigurarea accidentelor nenorocoase, a introdus de curând o interesantă inovație pe terenul asigurărilor vieții, pe care noi — fiindcă e unică — nu vom a înțelăsa de a o face cunoscută cetitorilor nostri. Partidele asigurate pe baza acestei combinații nouă participă la o sortire ce în fiecare an se va ține în luna Februarie, la care se va sorti una dintre cele două sute polițe în vigoare. La l-a sortire, în prezența Drului Béla Hajos, substitutul oficial al notarului reg. Béla Gaszner, s'a ținut la 24 Februarie a. c. — după ce inovația se introdusese numai de scurt timp — s'a sortit numai o poliță, anume nr. 10291 (agentura generală Seghedin) despre suma de asigurare 2000 coroane. Marele avantaj al acestei modalități de asigurare, practicate numai de „Nationale”, zace în aceea, că fiecare care contractează o poliță cu sortire, are șanse de a obține în bani gata și fără nici o detrageră încă înaintea sosirii termenului întregă suma asigurată, precum s'a întâmplat aceasta și cu polița nr. 10291, cu toate-că partida asigurată plătește numai un premiu de un pătrar de an în suma de cor 21.12. De altcum este în general cunoscut că „Nationale”

ei. Dacă l'privia, dacă și l'finea la piept: băiatul fi era lumea, viața, totul; afară de el nimic nu exista pentru dînsa. Și pe acesta s' l' l'iee dînsa. Să l' despart de dînsa! Oh! s' l' de o despoaie nimenea de societatea lui nici pe o clipă chiar!

Și s'a sculat, și-a pus pe umeri un palton și a plecat spre ușă.

Zădărnice erau rugămintele fetelor: biserica era aproape, și dacă se îmbracă bine n'are să se teamă că și strică sănătatei.

— Se mănăie mama... — au strigat fetele.

— Doar' nici nu mă va vedea, numai dela marginea bisericii voese să l' vedă; lăsați-mă, nu vreau să-mi perdinaintea ochilor băiatul, vreau să l' vedcând îl botează, vreau să fiu acolo, ca să l' dau să sugă de va plânge, ce știți voi ce-i aceea, un copil.

— Dacă nu vrei să stai acasă mergem și noi cu tine și te însoțim.

Și luând între ele pe Toneta au plecat. Ajunse la biserică, într-o capelă întunecoasă, în care chipul Mântuitorului pironit pe cruce era cuprins de întunec mistic, vîzură pe moașa Rita zengunchiată înaintea altarului.

Capela, pe acel timp goală și întunecoasă, cu atmosfera ei rece făcea asupra Tonetei o astfel de impresie, încât îi sângera inima, cugetând la pericolul, că băiatul ar pute să se răcească acolo. (Va urma).

și în interesul instituției asigurărilor contra accidentelor nenorocoase a marcat un început în patria noastră, și dela 1893 până la finea anului trecut a plătit ca despăgubire suma de 3.300.000 coroane.

ECONOMIE.

A șesca prelegere economică în Seliște.

Ieri, Duminecă, s'a ținut a șesca prelegere. Di Romul Simu și-a continuat instructiv d-sale prelegere din stupărit. A vorbit pe larg despre cunoștele mobile și imobile, morburile și inimici albinelor, recuisitele de stupărit, lucrările de primăvară în stupină. La întrebările mai multor participanți a dat diferite deslușiri și sfaturi din acest ram al economiei.

Prelegerea a fost ascultată de un foarte număr public, mai număr chiar ca altă dată. Comuna Săcel, ca și în alte două rânduri și acum a fost reprezentată prin mai mulți fruntași economi. Inteligența din Seliște, ca întotdeauna așa și de astă dată a fost prezentă aproape în corpore.

Numerosul public a răsplătit pe di Romul Simu la încheierea prelegerii cu puternice strigăte de „trăească”.

Dumineca viitoare va prelege di avocat Ioan de Preda.

Abonament lunar

pentru
Ma. tie st. vechiu
invită
Administrația ziarului „TRIBUNA”

Din public. *)

Mulțumită.

Tuturor cunoștelor, amicilor și rudeniilor, cari prin ofrande de cununi și condolențe au încercat să ne aline durerea pentru pierderea scumpei noastre compile Anuța, neputându-le mulțumi în particular, îi rugăm pe această cale să primească expresiunea profund simțitelor noastre mulțumite, și asigurarea stimei ce li-o păstrăm.

Sercaia, 11 Martie n. 1900.

Dr. Pompeiu German,
medic cercnal și
Elena German n. Solomon.

Răspuns la „Declarațiune”.

D-nul Ioan Florea, tipograf în Arad, pe care de altminte n' am o noare de a-l cunoaște, în persoană, a binevoit a mă insulta într'un mod cât se poate de neomeneșc prin „Declarațiunea” publicată în nr. 42 al „Tribunei”, afirmând între altele, că eu aș fi „de mult compromis moralicește”. Și pentru-ce această insultă nebasată?... Simplemente pentru o glumă inocentă publicată în legătură cu numele d-sale în nrul 5 al „Vulturului”, o glumă scrisă de un domn de vază din Arad, va să zică al cărei autor nu stînt eu, publicată într'o rubrică a „Vulturului”, pentru care nu sînt eu responsabil.

În fața unei ofense atât de nedrepte și fără de nici o basă ar trebui să mă răfuesc cu numitul domn pe cale cavalească, dacă poziția socială a d-sale l'ar îndreptăți se poată da, ori cere satisfacție cavalească, așa însă mă ved nevoit a considera această insultă de un simplu desastru elementar, recurând la singurul remediu de eanare, la tribunalul reg. din Sibiu.

Azi am intentat procesul.

Oradea-mare, la 9 Martie 1900.

Iustin Ardelean,
redactor la „Vulturul”.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Tribuna Literară.

Au apărut:

„Album de compoziții românești”, de Guilelm Șorban, cuprinzând 21 compoziții, dintre cari 12 sunt aranjate pentru voce cu acompaniament de pian: „Mai am un singur dor”, „Păsărică trecătoare”, „Româncea”, „O rămaș”, „Schioapă”, „Bea câmpia”, „Doina”, „În pădure duce-m'asă”, „Pădurice deasă ești”, „Însura-m'asă, însura”, „Am înțeles din vorbă-ți”, „Ultima dorință”, ear' între cele 9 compoziții pentru cor și instrumente musicale, sînt și 4 melodii populare. Broșura se poate procura dela autor (Viena, Lazareth gasse 6) ori dela librăria A. Todoran în Gherla, cu prețul de 5 cor. (legată 6 coroane).

Școala latinistă în limba și literatură română, originea, tendințele și influența ei; lecțiune de deschidere ținută la facultatea de litere din București la 10 Noemvrie 1899, de Ovid Densușianu. Estras din „Noua Revistă Română”. Prețul 1 franc. Tiparul institutului de arte grafice Carol Göbl, București, strada Doamnei nr. 16.

INFORMAȚIUNI.

„Revista Economică”, organ pentru societăți financiare și comerciale. Apare în Sibiu la 10 a fiecărei luni. Director: Dr. Corn. Diaconovich. Prețul de prenumărare: Pentru Austro-Ungaria: pe an 10 cor.; pentru România: 12 lei. Abonamentele se primesc numai pentru anul întreg. Anul II, nr. 3 din 10 Martie 1900 are următorul cuprins: Banca austro-ungară. — Teoria asigurărilor asupra vieții, de I. Lăpădatu. — Legislațiune. — Jurisdicțiune. — Afaceri de dare. — Agricultură. — Comerț. — Comunicațiune. — Industrie. — Revista financiară. — Cronică. — Literatură. — Trageri la sorși. — Bursele.

„Revista universitară”, pentru cursuri și conferențe, de psihologie, estetică, pedagogie, istoria literaturilor, etc. Apare în București odată pe săptămână. Abonamentul: Douăzeci de lei (un an) 11 lei; zece lei (1/2 an) 6 lei. Ori-ce comunicări cu revista se fac pe adresa: P. V. Haneș, Calea Victoriei 190. Anul I, nr. 2 din 30 Ianuarie 1900 are următorul cuprins: C. Radulescu-Motru: Definițiunea și obiectul psihologiei (cursul de psihologie experimentală) și Analiza sociologică a operei de artă (cursul de estetică). — I. Crăciunescu: Educațiunea morală în învățământul secundar (continuare; cursul de pedagogie). — Ovid Densușianu: Școala latinistă (continuare) (cursul de istoria literaturii române). — D. Evloceanu: Accentuarea (cursul de gramatică istorică a limbii latine). — Gh. Popp: Das Ostgermanische oder Nordische oder Skandinavische. — Istoria literaturilor neolatine (rectificare). — Dări de seamă. — Seminarile noastre. — Chestiuni propuse. Societatea istorică universitară. — Informațiuni.

Bibliografie.

A apărut:

Căldărul „Minervei” din București pe anul 1900. E fără îndoială cel mai bogat și mai splendid căldăr românesc. Redactorii îl numesc „o mică enciclopedie”, dar' e mai mult o mică expoziție artistică. Ilustrațiunile prevalează asupra articolelor, și ilustrațiunile sînt de o frumseță cuceritoare și de o execuție impecabilă. Are chiar câteva aquarele în colorii de o frumseță neînchipuită. Întreagă cartea e de altfel o piesă de artă — tipografică, lucrată cu lux abundanț. Prețul e 1 leu 50 bani, la noi 1 cor. 60 bani; în raport cu valoarea un preț destul de ieftin pentru o carte de salon.

Are și următoarele ilustrații dela noi: Metropolitul Ioan Mețianu, episcopul Nic. Popea, episcopul Dr. Radu, Coriolan Brediceanu, catedrala din Blaj, în ziua sfîntiei de episcop a S. Sale Dr Radu). Se poate comanda și la librăria noastră și credem, că elita noastră socială nu va mai rîvni acum după călindare și albumuri străine, când are în limba sa publicațiuni de acest fel superioare prin cuprinsul, și prin forma lor.

Gesta Hungarorum, cronica notarului anonim al regelui Bela, tradusă din limba latină de Mihail Bejan, notar public regesc în Lugoj. Editura „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”. Broșură de 100 pagini 8° mare, cuprinzând pe lângă textul cronice, paralel în limba latină și română, încă și un bogat repertoriu despre literatura referitoare la Anonymus notarius și cronica lui, un faximil și o chartă a Ungariei veche, compusă de dl M. Bejan după datele cronice notarului anonim. Prețul unei broșuri e 3 coroane.

„Judecătorile cu jurați”, de Teodor V. Pacățian. Editura proprie. Tiparul „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu. Prețul 80 fil.

Broșura, de prezentare plăcută și de execuție tehnică, are format 8° mic, 110 pag., tipar curat, pe hârtie fină. Se poate procura de-a dreptul dela autor. (Sibiu, strada L'oplacei nr. 15), ori prin administrațiunea „Tribunei”.

Filosofia socialismului. Di N. Mihăiescu, prof. în Ploiești, al cărui nume este cunoscut cetitorilor nostri pe urma unor frumoase poezii ce a publicat în „Tribuna”, a scos sub titlul de mai sus un mare volum (are aproape 300 pag. 8° mare).

Opul, în tendență contrar socialismului ordinar, face începutul unei biblioteci de științe sociale, numită: Biblioteca socială „Steaua polară”.

Di Mihăiescu, care este doctor în filosofie și litere, și membru al societății sociologice din Paris, a mai publicat o scriere de acest fel: Unde duce socialismul, de E. Richter și anunță că va mai publica: Partea a II-a din „Filosofia socialismului”, apoi „Femeia” etc.

Volumul de față, dedicat distinsului sociolog René Worms din Paris, este tipărit la G. Vlădescu, Câmpulung și costă 3 lei.

„Caracterele morale esemple și sentențe”, culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne de Ioan Papea, profesor la gimnasiul din Brașov. Tendința acestei publicațiuni prețioasă caldă în mîna tinerețului ni-o spus însuși cuvintele puse ca motto: „Curățenia năravurilor și însuflețirea pentru ideal fac pe un popor fie cât de mic trainic și puternic”. — Prețul 2 coroane și 50 bani.

Politica noastră națională.

Sub titlul acesta general a apărut o interesantă broșură ce poartă titlul următor:

— Rolul dlui D. A. Sturdza în chestiunea națională. Studiu istorico-politic de Teodor Raica, profesor gimnasial. Ploiești, Tipografia. „Democratul”, 1899. Format 8° mare, 160 pagine.

Interesant studiul al zelului naționalist, di Raica, e merit pentru lumea politică, din România, dar' din nenorocire ne privește foarte mult, dacă nu exclusiv și pe noi. E o lectură foarte folositoare, dacă nu necesară, tuturor bărbatilor nostri, cari se interesează de politică. În marea crîsă politică națională, care nici astăzi nu s'a sfîrșit, di Raica aruncă prin studiul seu o intensă lumină, care va servi multora spre orientare în situația noastră.

Cartea costă 1 leu 25 bani, sau 1 cor. 20 bani. Se poate comanda direct dela autor, ori prin librăria noastră.

„Ilustratele Iancu” Au apărut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfățișează într'un splendid peisaj cimiterul din Tebea.

Pe aceasta se mai cetese și niște versuri potrivite din Sion:

Mii de mii de ani de-or trece
De amar și de nevoi,
N'or pute că se îneco
Suvenirile din noi.

A doua ilustrată ne prezintă „Goromul lui Horia”. Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărimea sa giganticul arbore secular.

Amîndouă ilustratele sînt lucrate cu fineță adevărat artistică.

De aici încolo deci se folosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales „Ilustratele Iancu”, din cari vor mai urma o serie întregă.

Ermenautica biblică, compusă după Ubaldo Ubaldi, de Dr. Victor Szmgelski, cu aprobarea ordinariatului metropolitan gr.-cat de Alba-Iulia și Făgăraș. Tipografia Seminarului arhiepiscopesc din Blaj. Editura autorului. Prețul 2 cor.

Autorul destinează venitul curat pentru fondul provincial de salarizare al preoților și învățătorilor

Raportul anual al societății academice social-literare „România-Jună” din Viena pe anul administrativ al XXIX-lea (1 Noemvrie 1898—31 Octomvrie 1899).

A eșt de sub tipar în editura librăriei Socac & Comp.: Documentele românești din arhivele Bistriței, partea I, de N. Iorga.
Prețul 4 lei.

„Insula morții” novelă de R. Voos, tradusă de Andreiu Bărsanu, profesor în Brașov. Prețul 50 bani.

„Lupta pentru drept”.

— Voci de presă. —

„Dreptatea”.

„Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

„Lupta pentru drept” e creațiunea acelu geniu juridic Dr. Rudolf de Theering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Pacățianu însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, avînd pe lângă avantajul de a ne prezenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morții lui Theering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în ațăia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

Sosiți în Sibiu.

La 11 și 12 Martie n. 1900.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Pákozdy, veterinar din Homorod; Gavrilă, matriculant din Hârșani; Somkerek, forestier sup. Dr. Goldfinger, neguțtor de lemne, din Sebeșul-săseș; Muntean din Blaj, d-na Neugebauer, d-na Fözö, din Budapesta, privatieri; Hegyesy din Budapesta, Turcu din Blaj, Dvorac din Praga, Lux din Viena, Neustädter din Brașov, Balassa din Villány, comercianți; Palkovits, loc-mareșal camp. Csánády, major, din Cluj; Richter, oficial din Chichinda-mare; Dr. Hamary, medic din Mediaș; Hofstädter, arîndator din Boarta; Pădure, locotenent din Brașov.

Hotel „Neurhrer”: Creavu, privatier din Topârcea.

Hotel „Meltzer”: Stefanescu, antreprenor, din Oraștie; Grigoriță, profesor din Năsăud; Dragoș, esecutor din Noerichiu; Druhora, preot din Boia; Balogi, oficial din Cluj; Șogan, privatier din Grebeneșul-de-câmpie; Băr, comerciant din Brașov; Simon, voiajor din Budapesta.

Hotel „Habermann”: Osavth cu soția, ospătar din Șomărtin; Palade, bărdăș din Câmpeni.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 12 Martie n. 1900.

Hârtie-monetă română	Cump.	18.90	vînd.	19.—
Lire turcești	„	—	„	—
Imperiali (15 R° aur)	„	—	„	—
Ruble rusești	„	2.45	„	2.56
Galbeni	„	11.30	„	11.40
Napoleon-d'ori	„	19.18	„	19.27
100 Marco germane	„	118.—	„	118.40
Livre sterling	„	24.10	„	24.20

Bursa de Budapesta.

Din 9 Martie n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	98.50
„ „ 4%	98.50
„ „ val. cor. 6%	98.75
Imprumutul căilor ferate ung.	98.75
Bonuri rurale ung.	98.50
„ „ croate-slavone	98.—
Obligațiunile desp. regalilor	98.75
Losuri pentru regularia Tisei și Seghedin	141.50
Renta de hârtie austriacă	98.75
„ de argint austriacă	99.40
„ de aur austriacă	99.—
Losuri austriace din 1860	187.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1770.—
„ „ de credit ung.	751.60
„ „ de credit austr.	656.50
Scrieri financiare ale institutului de credit și economi „Albina”	102.—
Galbeni împărătești	11.44
Napoleon-d'ori	19.27
100 imp. germane	118.30
London 100 Livre sterlingi	242.55

Bursa de Viena.

Din 9 Martie n. 1900.

Renta de aur 4%	98.10
Renta ung. v. c. 4%	98.80
Imprumutul căilor ferate ung.	99.40
Bonuri rurale ung.	98.25
„ „ croate-slavone	98.—
Renta de hârtie austriacă	99.20
„ de argint austriacă	99.20
„ de aur austriacă	99.40
Losuri austriace din 1860	186.28
Acțiunile băncii austro-ungare	126.75
„ „ de credit ung.	186.—
„ „ de credit austr.	284.70

Bursa de București.

Din 23 Februarie v.

5%	Renta perpetuă	4%	Fonc. rur.	79%
5	am. 1891 96 1/2	5	urb. Buc. 87	
5	„ 1892 96 1/2	5	„ „ Iași 83 1/2	
5	„ 1893 96 1/2	5	Banca Națion.	2540
5	„ 1894 96 1/2	5	„ Agricolă	303
5	„ 1895 96 1/2	5	„ României	
4	„ 90.94 86 1/2	4	de scont	281
4	„ 1896 86 1/2	4	Dac. Rom.	45
4	„ 1898 86 1/2	4	Nationala	465
4	„ 1899 86 1/2	4	Patric	
4	Obi. c. B. 1833	4	Canstrucții	55
4	„ „ 1890	4	Banul artificial	
4	„ „ 1895	4	Tramv. nou	
4	Fonc. rur.	4	Baia centrală	106

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Bărsanu. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni. Iosif Marshall.

„ALBINA“, INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII IN SIBIU.

A XXVII-a încheiere a conturilor cu 31 Decembrie 1899.

Activ		Contul bilanțului.		Pasiv	
	fl.	cr.		fl.	cr.
Casa în numerar	57257	54	Capital social:		
Bon în contul Giro și la alte bănci	89414	79	6000 acții à fl. 100	600000	—
Cambii de bancă	3813248	75	Fondul de rezervă al acționarilor	100000	—
Imprumuturi ipotecare	2526391	42	Fondul de garanță al scrisurilor		
Credite personale	828390	02	fondare	200000	—
Credite cambiale cu acoperire ipotecară	816099	45	Fondul special de rezervă	37189	93
Credite de cont-curent	734265	99	Fondul de pensuni al funcționarilor	143872	39
Avansuri pe efecte publice	61206	90	Depuneri spre fructificare	5193941	40
Credite fixe	10914	60	Scrisuri fondare cu 5% în		
Imprumuturi pe produse	4188	—	florin în circulație	1016000	—
Casa institutului, realități dela gara Brașov și diverse realități de vânzare	296104	76	Scrisuri fondare cu 5% în		
Efecte publice	943611	16	coroane în circulație	1391750	—
Acți dela diverse bănci	80782	50	Scrisuri fonce este la sorți în circulație	50600	—
Efectele fondului de garanță al scris. fondare	205334	75	Cambii de bancă reescomptate	710859	55
Efectele fondului de pensuni al funcționarilor institutului	6500	—	Diverse conturi creditoare	527432	08
Mobilier	7454.80	—	Dividende neridicate	1282	—
după amortisare de	746.08	—	Interese anticipate pro 1900	70390	97
Diverse conturi debitoare	170826	61	Profit net	126922	64
	10170240	96		10170240	96

Debit		Contul de profituri și pierderi.		Credit	
	fl.	cr.		fl.	cr.
Interese:			Interese:		
pentru depuneri spre fructificare	228.416.92		dela cambii de bancă	212.209.71	
pentru scrisuri fondare	119.277.00		Imprumuturi ipot.	144.394.54	
pentru imprumuturi luate pe efecte	8.677.46	356371	credite personale	68.467.21	
Spese:			efecte publice	51.607.41	
Salariu	44.806.13		credite camb. cu acop. ipotecară	55.076.81	
Imprim., registre, porto,	7.150.00		credite de cont-curent	28.684.99	
diverse	13.701.94		Diverse conturi creditoare	4.730.71	
Marce de prezentă	2.970.00	68128	credite fixe și imprumuturi pe produse	1.308.27	561479
Contribuție:			Chirie	15490	73
directă	19.504.92		Provițiuni	16786	62
10% dare la inter. dela depuneri	22.841.69	42846	Profit la moneta	756	78
Amortisare din mobilier	746	08			
Profit net	126922	64			
	594514	78		594514	78

Sibiu, 31 Decembrie 1899.

Cosma m. p.,
dir. executiv.Iosif Lissai m. p.,
contabil-șef.A. Lebu m. p.,
membru al direcției.Dr. Vecerde m. p.,
membru al direcției.I. Popa m. p.,
membru al direcției.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă, și în consonanță cu registrele institutului.

Sibiu, 27 Februarie 1900.

[98] 1—1

Comitetul de supraveghere:

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.

Dr. Beu m. p.

St. Stroia m. p.

Ioan Crețu m. p.

Dr. Liviu Leményi m. p.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Cu prețul jumătate!

Almanachul

Învățătorului

Român

pe anul 1899/900,

de Iosif Velcean,

elegant compactat și cu bogat material școlastic

se vinde, într'un număr de exemplare cu jumătate prețul, adică

— numai cu 1 coroană —

Învățătorilor români cari îl vor cere cu provocare la acest avis, trimițând prețul și 10 bani porto postal.

Indispensabil pentru învățători!

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăduța,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 cor. 3.—

„Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) cor. 3 50

„Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 ani. editura Carol Müller 1896,

2 volume à 64 bani cor. 1.28

„Din goana vieții“, ediția III. (1895) cor. 3.50

„Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 ani), edit. C. Müller 96 b.

„Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 32 b.

„Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 cor. 2.50

— Cel mai nou volum de nuvele: —

„In vîltoare“, nuvele, editura Milogescu 1896 cor. 2.—

Comandele se adresează:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Sz. 17—1900.
Lóteny. biz.

[100] 1—2

Avis.

Parcellele pășunatului de mînzl ale comitatului se vor da în arîndă pe calea licitației publice la 20 Martie n., 9 ore a. m., în sala cea mică din palatul comitatens, pe lângă următoarele prețuri de esclamare:

1. Pășunatul dela șura țigăriei (76 jure) 800 fl., până la 31 Decembrie 1900.
2. Livadia dela șura țigăriei (75 jug.) 70 fl., până la 31 Octombrie 1900.
3. Livadia dela podul de peatră (20 jug.) 200 fl., până la 31 Octombrie 1900.

Vadiu 10%.

Ofertele în scris încă se primesc la subscrisul, până la ziua licitației.

Informațiuni mai deapropo de K. Ferentzi, provisor orașenesc în Sibiu.

Sibiu, la 4 Martie 1900.

Presidiul comisiunii comitatense pentru prăsirea de cai.

Caut un cârcimar harnic,

cu ceva caufie, pentru hotelul meu nou deschis. Sînt la dispoziție mai multe odăi și toate cele trebuincioase de cârcimărit.

Numai oameni harnici să se adreseze la

Dimitrie Roman,
Seliște.

[95] 2—2

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut:

„Călimdarul Poporului“

pe anul 1900.

Prețul 40 bani + 10 bani porto.

„Tipografia“, societate pe acțiuni Sibiu.

Se află de vânzare:

George du Maurier

TRILBY.

IN ROMANEȘTE
DE
AFIN DE LA TUSCIA.

Prețul 2 cor. plus 10 fl. porto.

La librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se vînd:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 2 coroane.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiești.

Testamentul meu și Conferențe publice.

Prețul 3 coroane.

Pentru tînar responsabil: Iosif Marschall.

Cassa de păstrare (reuniune) în Seliște.

Convocare.

P. t. membrii „Cassei de păstrare (reuniune) din Seliște“ se convoacă la ședința

adunării generale ordinare,

conform §-lui 15 din statutele reuniunii pe Joi, în 9/22 Martie a. e., la 2 ore p. m., în sala cea mare a școalei române gr.-or. din Seliște, pe lângă următorul

Program:

1. Raportul general al direcției și propunerile acesteia.
2. Raportul consiliului de inspecție.
3. Statorirea bilanțului cu 31 Decembrie 1899.
4. Alegerea vicepreședintelui.
5. Alegerea consiliului de inspecție conform §-lui 20.
6. Fixarea marcelor de prezentă pentru membrii direcției și ai consiliului de inspecție.
7. Eventuale propuneri în cadrul statutelor.

Din ședința direcției »Cassei de păstrare (reuniune) în Seliște«, ținută la 5 Martie 1900.

Direcțiunea.

Bilanțul general pe al XVI-lea an de gestiune 1899.

Contul bilanțului.

Active		Pasive	
	cor. fl.		cor. fl.
Casa în numerar	35603 66	Depunerile membrilor (capital social)	26000 —
Imprumuturi pe oblig. cu cavenți	329765 —	Fondul de rezervă	63881 10
Imprumuturi ipotecare	305201 —	Fondul de binefaceri	34438 08
Cambii de bancă	65286 —	Fondul de pensuni	832 50
Credite de cont-curent	57725 06	Depuneri spre fructificare	717753 88
Efecte publice	84580 —	Imprumuturi pe efecte	37892 —
Mobilier	1950.04	Interese transitorice anticip. pro 1900	7722 44
după amortisare de	1215 4	Diverse conturi creditoare	838 92
Realități	8951 60	Profit net pro 1899	18893 48
Diverse conturi debitoare și interese transitoare restante	20119 54		
	908446 90		908446 90

Contul profitului și pierderilor.

Debit		Credit	
	cor. fl.		cor. fl.
Interese:		Interese:	
pentru depuneri spre fruct.	32096.04	dela imprumuturi pe obligațiuni cu cavenți	28817.78
„ fondul de binefaceri	1777.46	dela imprumuturi ipotecare	22490.62
„ fondul de pensuni	21.00	dela cambii de bancă	3919.96
Spese:		dela credite de cont-curent	1824.22
a) salariu, marce de prezentă și remunerațiuni	5298.98	dela efecte publice	3973.00
b) imprimate, registre, porto, chirie	1571.98	Provițiuni	61025 58
Contribuție:			4319 52
directă și 10% după int. la dep.	5551 16		
Amortisare din mobilier	135 —		
Profit net	18893 48		
	65345 10		65345 10

Seliște, în 5 Martie 1900.

Dr. Calefariu m. p., Nicolau Hențiu m. p., Dimitrie Roman m. p., C. Herția m. p.,
președinte. secretar. casar. contabil.

Membrii în direcțiune:

Dumitru Vulc m. p. Dumitru Lăpădat m. p. Ioan Comșa m. p.
Bucur Comșa m. p. Iordachie Roșca m. p.

Subsemnatul consiliu de inspecție am examinat bilanțul prezent, precum și contul profitului și al pierderilor și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Seliște, în 5 Martie 1900.

Mihailă Stoica m. p. M. Ittu m. p. Petru I. Comșa m. p. Dimitrie Roșca m. p.

Doriți se cettiți

un interesant Roman?

„Castelul din Carpați“

— Roman dn viața poporului românesc din Ardeal. —

de
Jules Verne

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută

de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după oileuri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 1 cor. 60 fl. + 10 fl. porto postal.

Edițiunea de lux: 2 cor. 40 fl. + 20 fl. porto.

Edițiunea de lux compactat: 4 cor. + 20 fl. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplădott nr. 15.